

ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเรียนการสอนกับสมรรถนะหลักของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษา
ตอนต้น โรงเรียนปากพูน จังหวัดนครศรีธรรมราช

The relationship between instructional management and core competencies.
of junior high school students Pak Poon School Nakhon Si Thammarat Province

พีรวิชญ์ เรืองเพ็ง^{1*}, เก็ดถวา บุญปรากฏ²

Peerawit Ruangpheng^{1*}, Kettawa Boonprakarn²

¹ นักศึกษาระดับปริญญาโท, หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

¹ Graduate Degree, Master of Education, Curriculum and Instruction, Hatyai University

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

² Asst. Prof., Ph.D. Faculty of Education and Liberal Arts, Hatyai University

*Corresponding author, E-mail: keempeerawit@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเรียนการสอนกับสมรรถนะหลัก
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนปากพูน จังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2565 วิจัยดำเนินการ
วิจัยใช้วิธีการเชิงปริมาณโดยการสอบถามความคิดเห็นจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
จำนวน 97 คน จากประชากร 130 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วน
ประมาณค่า 5 ระดับ มีความตรง 0.67 และค่าความเชื่อมั่น 0.90 การวิเคราะห์ข้อมูล หาค่าร้อยละ และค่า
ความสัมพันธ์ Correlation ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนการสอนกับสมรรถนะหลักของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนปากพูน จังหวัดนครศรีธรรมราช มีความสัมพันธ์กันในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การจัดการเรียนการสอน; สมรรถนะหลัก

ABSTRACT

The purpose of this research was to study the relationship between teaching and
learning management and core competencies of lower secondary school students at Pak Phun
School, Nakhon Si Thammarat Province in the academic year 2022. The research method used
a quantitative method by asking opinions of lower secondary school students. The samples
were 97 people out of 130 people. The research tool was a questionnaire with a 5-level
estimation scale with a validity value of 0.67 and a confidence value of 0.90. standard bias,

and correlation values. The results showed that Comparison of the relationship between instructional management and core competencies of junior high school students at Pak Phun School, Nakhon Si Thammarat Province had a positive relationship with statistical significance at the .05 level.

Keywords: teaching and learning management; core competencies

บทนำ

การจัดการเรียนการสอนเป็นกระบวนการสำคัญในการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีคุณสมบัติตามเป้าหมายหลักสูตร รวมทั้งปลูกฝังเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์พัฒนาทักษะต่าง ๆ อันเป็นสมรรถนะสำคัญให้ผู้เรียนบรรลุตามเป้าหมาย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553) อย่างไรก็ตามท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงในสถานการณ์ที่ไม่คาดคิดที่เกิดขึ้นในสถานศึกษา จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ส่งผลกระทบต่อระบบการจัดการเรียนการสอนของไทยในทุกระดับชั้น ทำให้สถานการณ์ศึกษาต้องถูกปิดไป เพื่อลดช่องทางการแพร่ระบาดของเชื้อ ขณะที่รัฐบาลได้ออกประกาศและมีมาตรการเฝ้าระวังเพื่อป้องกันการแพร่กระจายของเชื้อ อาทิ การกำหนดให้มีการเว้นระยะห่างทางสังคม (Social Distancing) ห้ามการใช้อาคารสถานที่ของโรงเรียนและสถาบันการศึกษาทุกประเภท เพื่อจัดการเรียน การสอน การสอบ ฝึกอบรม หรือการทำกิจกรรมใด ๆ ที่มีผู้เข้าร่วมเป็นจำนวนมาก สถานการณ์ดังกล่าวทำให้ประเทศไทยได้มีโอกาสทบทวนบทเรียนจากต่างประเทศเพื่อเตรียมตัวให้พร้อมในการจัดการเรียนการสอนรูปแบบใหม่ที่เปลี่ยนแปลงไป และมีความสอดคล้องกับมาตรการป้องกันการระบาดของโรค โดยการนำรูปแบบการเรียนการสอนที่มีการจัดทำสื่อและนำเครื่องมือต่าง ๆ ที่ทันสมัยมาใช้ ที่สามารถถ่ายทอดให้ผู้เรียนได้เข้าใจและมีความรู้เข้าถึงได้ง่ายขึ้น ในรูปแบบการเรียนการสอนแบบออนไลน์ ถือเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่เปลี่ยนแปลงวิธีการเรียนการสอนแบบเดิมที่นั่งเรียนในชั้นเรียน แต่เป็นการเรียนรู้บนฐานเทคโนโลยี (Technology Based Learning) ซึ่งจะครอบคลุมวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลายรูปแบบ (ปิยะวรรณ ปานโต, 2563)

การจัดการเรียนการสอนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของโรงเรียนปากพูน จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นการจัดการเรียนการสอนโดยการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาปรับใช้ ซึ่งก็คือการเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์ (Online Learning) ซึ่งเป็นรูปแบบการเรียนการสอนทางไกลที่ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งผู้เรียนและผู้สอนใช้เป็นช่องทางในการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน ผู้เรียนสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลมากมายที่มีอยู่ทั่วโลกอย่างไร้ขอบเขตจำกัด ทำให้ระบบการเรียนการสอนเปลี่ยนไปจากเดิมที่เป็นระบบปิดมาเป็นระบบเปิด ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากแหล่งวิชาที่มีการเชื่อมโยงอยู่ในเว็บ โดยไม่มีอุปสรรคทางด้านภูมิศาสตร์ ระยะทาง และเวลา การเรียนในลักษณะนี้ช่วยทำให้ผู้สอนและผู้เรียนเป็นอิสระจากปัญหาการจัดตารางเรียนตารางสอน เพราะผู้เรียนสามารถเข้าถึงสื่อการเรียนการสอนได้อย่างความสะดวกตามความต้องการ ผู้เรียนเป็นผู้ควบคุมการเรียนด้วยตนเอง ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่เป็นไปตามพัฒนาการของตนเอง รวมถึงเป็นการช่วยในการปรับเปลี่ยนบทบาทของผู้สอนจากผู้บอกและถ่ายทอด มาเป็นผู้ให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษา และอำนวยความสะดวก ในขณะที่ผู้เรียนมีบทบาทเป็นผู้ศึกษา

ค้นคว้าและสำรวจข้อมูลในลักษณะการเรียนรู้ร่วมกัน และมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน ผู้เรียนลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง มิใช่เป็นแต่เพียงผู้รับ ดังนั้นรูปแบบการเรียน การสอนแบบออนไลน์ จึงเป็นรูปแบบที่เหมาะสมในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัส โควิด 2019 (COVID-19) (เก็จกนก เอื้อวงศ์ และคณะ, 2564)

อย่างไรก็ตาม แม้ว่ารูปแบบการเรียนการสอนแบบออนไลน์ จะเป็นรูปแบบที่เหมาะสมในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโควิด 2019 (COVID-19) แต่การจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ภายใต้สถานการณ์ดังกล่าวก็มีปัญหาที่เกิดขึ้นหลายประการ โดยเฉพาะปัญหาการขาดประสิทธิผลจากการจัดการเรียนการสอน ซึ่งจากการสอบถามถึงการขาดประสิทธิผลของการจัดการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างบุคลากรครูบางส่วน พบว่า การจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ยังขาดประสิทธิผลในด้านต่าง ๆ เช่น 1) ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยพบว่าการเรียนการสอนแบบออนไลน์ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอยู่ในระดับต่ำ เนื่องจากนักเรียนจะรู้สึกเบื่อ ไม่มีสมาธิ และขาดแรงจูงใจในการเรียน เนื่องจากการเรียนออนไลน์จะประยุกต์การจัดการจัดกิจกรรมและฝึกปฏิบัติการเช่นเดียวกับที่โรงเรียนได้ค่อนข้างยาก หรือเกิดจากสภาพแวดล้อมที่บ้านไม่เหมาะสม ทำให้นักเรียนได้รับความรู้จากการเรียนออนไลน์น้อย และ 2) ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน พบว่า นักเรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์น้อยลงทั้งด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านสติปัญญา และด้านสังคม เช่น ด้านร่างกาย การเรียนออนไลน์จะทำให้นักเรียนปวดตา มีปัญหาด้านสายตา ปวดเมื่อย ปวดหลัง เนื่องจากต้องนั่งอยู่หน้าจอานาน ๆ จึงไม่ได้ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง มีพัฒนาการส่วนต่าง ๆ อย่างเหมาะสมกับวัย หรือด้านสังคม การเรียนออนไลน์ทำให้เด็กขาดปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน ซึ่งเป็นโอกาสที่เด็กจะได้ฝึกทักษะทางสังคม เด็กบางรายจะรู้สึกวิตกกังวลและซึมเศร้า เป็นต้น (นพวรรณ ศรีวงศ์พานิช, 2564)

เมื่อพิจารณาถึงสาเหตุการด้อยประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโควิด 2019 (COVID-19) พบว่า โรงเรียนปากพูน จังหวัดนครศรีธรรมราช ปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากปัจจัยหลัก ๆ 4 ปัจจัย ได้แก่ 1) ปัจจัยจากผู้สอน ที่ยังขาดความรู้และความสามารถในการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์ 2) ปัจจัยจากผู้เรียน ที่ยังขาดความรู้ความสามารถ และจิตสำนึกในการเรียนรู้แบบออนไลน์ และพบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่มีความรู้ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่เพียงพอ และไม่คุ้นเคยกับการเรียนการสอนผ่านระบบอินเทอร์เน็ต จึงเป็นผลให้การจัดการเรียนการสอนผ่านระบบดังกล่าวยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร 3) ปัจจัยจากเนื้อหาบทเรียน เนื้อหาที่มีในบทเรียนออนไลน์ยังไม่ครอบคลุมทั้งหมดของเนื้อหาในรายวิชาที่นักเรียนได้ลงทะเบียนเรียน ทำให้นักเรียนไม่สนใจเนื้อหาที่อยู่ในบทเรียนออนไลน์เท่าที่ควร และ 4) ปัจจัยจากระบบเครือข่ายและเทคโนโลยีสารสนเทศ การใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ตในการเรียนออนไลน์ ยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการของนักเรียนได้ กล่าวคือ ระบบอินเทอร์เน็ตที่จุดใช้งาน (Access Point) ยังไม่สามารถส่งและรับข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ที่สะดวกและรวดเร็ว ซึ่งปัจจัยดังกล่าวล้วนส่งผลให้แต่ละโรงเรียนยังขาดประสิทธิผลในการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ (กฤตย์ชัช सारนอก, ศศิธร อิมวุฒิ, กัญญารัตน์ คำวิชัย และกนกกรัตน์ จิรสังจานุกุล, 2564)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครศรีธรรมราช เป็นหน่วยงานการศึกษาที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบจัดการศึกษาในพื้นที่

จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ที่มีการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์ (Online Learning) โรงเรียนภายใต้สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช ต่างก็ประสบปัญหาในด้านการขาดประสิทธิผลของการจัดการเรียน การสอน โดยพิจารณาจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ขั้นพื้นฐาน (O-NET) ระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 และระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2564 ที่หลาย ๆ โรงเรียนมีคะแนน เฉลี่ยต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศในหลาย ๆ สาระการเรียนรู้ และนอกจากด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังกล่าวแล้ว ยังพบว่าโรงเรียนภายใต้สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช หลาย ๆ โรงเรียน ยังมีความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ไม่ดีเท่าที่ควร พิจารณาจาก นักเรียนที่จบออกไปยังไม่สามารถนำความรู้ความสามารถและทักษะอันจำเป็นไปใช้ในการดำรงชีวิตในสังคม ยุคปัจจุบันได้ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช, 2564) จากปัญหาดังกล่าวจึงมีความ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องค้นหาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนการสอนในสถานการณ์การแพร่ ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัส โคโรนา 2019 (COVID-19) ของโรงเรียนปากพูน อำเภอเมือง จังหวัด นครศรีธรรมราช เพื่อส่งเสริมให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

การทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมา พบว่า ปัจจัยด้านผู้สอน ผู้เรียน เนื้อหาบทเรียน และระบบเครือข่าย และเทคโนโลยีสารสนเทศ (เก็จกนก เอื้อวงศ์ และคณะ, 2564) ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนการสอน ในรูปแบบออนไลน์ แต่การศึกษาถึงประเด็นดังกล่าวที่ผ่านมามีข้อจำกัดหลายประการที่ทำให้ได้รับคำตอบที่ ไม่สมบูรณ์ เช่น 1) การศึกษาถึงปัจจัยดังกล่าวที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบ ออนไลน์ เป็นการศึกษาในสถานการณ์ปกติของสถานศึกษา ซึ่งแตกต่างจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของ โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ซึ่งเป็นสถานการณ์วิกฤติที่มีข้อจำกัดของการจัดการเรียนการสอน ในหลาย ๆ ด้าน อาจทำให้ผลการวิจัยที่ได้มีความแตกต่างกันได้ และ 2) การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์ที่ผ่านมา ยังไม่ได้ศึกษาในบริบทของโรงเรียนภายใต้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล ซึ่งบริบทของพื้นที่ที่มีความแตกต่างกัน อาจมี ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนการสอนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโร นา 2019 (COVID-19) ที่แตกต่างกันได้

จากปัญหาที่โรงเรียนปากพูน จังหวัดนครศรีธรรมราช ยังขาดประสิทธิผลของการจัดการเรียนการ การสอนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) เมื่อได้ทบทวนวรรณกรรม พบว่า ปัจจัยสำคัญที่เป็นตัวส่งเสริมหรือขัดขวางประสิทธิผลของการจัดการเรียนการสอน คือ ปัจจัยด้านผู้สอน ผู้เรียน เนื้อหาบทเรียน และระบบเครือข่ายและเทคโนโลยีสารสนเทศ อย่างไรก็ตามด้วยข้อจำกัดบางประการ ของงานวิจัยที่ผ่านมา อาจทำให้ยังไม่ได้รับคำตอบที่ชัดเจนมากพอที่จะนำไปใช้ในการแก้ปัญหาการจัดการ การเรียนการสอนในสถานการณ์ดังกล่าว ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเรียน การสอนกับสมรรถนะหลักของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อเป็นแนวทางในการประยุกต์ใช้แนวทางในการ จัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

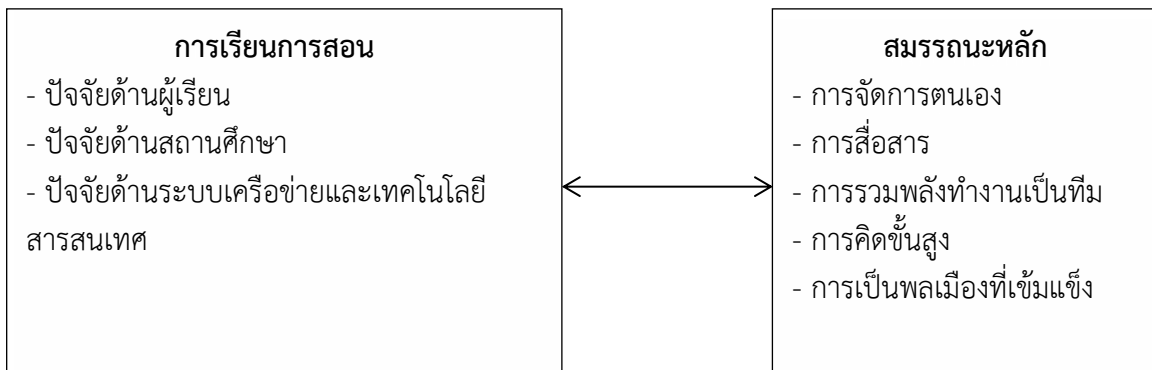

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเรียนการสอนกับสมรรถนะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนปากพูน จังหวัดนครศรีธรรมราช

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเรียนการสอนกับสมรรถนะหลักของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนปากพูน จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยปัจจัยที่เลือกนำมาศึกษาได้มาจากการจัดการนวัตกรรมการเรียนรู้บนโลกออนไลน์ในยุคฐานวิถีชีวิตใหม่ การทบทวนวรรณกรรมประกอบด้วย ปัจจัยด้านผู้เรียน สถานศึกษา และระบบเครือข่ายและเทคโนโลยีสารสนเทศ (กฤตย์พัชร์ สารนอก, ศศิธร อิมวุฒิ, กัญญารัตน์ คำวิชัย และกนกกรัตน์ จิรส์จจานุกุล, 2564) โดยการวัดประสิทธิผลการจัดการเรียน การสอนใน 5 สมรรถนะประกอบด้วยด้านการจัดการตนเอง การสื่อสาร การรวมพลังทำงานเป็นทีม การคิดขั้นสูง และการเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง งานวิจัยนี้ ใช้แนวคิดของ Mott (1992 อ้างถึงใน กรนันท เอี่ยมภูเขียว, 2563) ซึ่งกำหนดเกณฑ์ในการประเมินประสิทธิผลของการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษาจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน สามารถนำมาเขียนเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย แสดงดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนปากพูน ปีการศึกษา 2565 รวมทั้งสิ้น 130 คน แบ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 44 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 41 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 45 คน กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้ตารางเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 97 คน ใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) แต่ละระดับชั้น และสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีการจับฉลากนักเรียนแต่ละระดับ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามออนไลน์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม เพื่อสอบถามความคิดเห็นของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนปากพูน จังหวัดนครศรีธรรมราช แบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ระดับชั้นปี การศึกษา และเกรดเฉลี่ย

ตอนที่ 2 ปัจจัยการจัดการเรียนการสอน สร้างขึ้นโดยประยุกต์ใช้แบบวัดของ พชร ลีมรัตน์ นมมงคล (2555) และรุ่งอรุณ กระแสร์สินธุ์ และคณะ (2564) ประกอบด้วยข้อคำถาม จำนวน 15 ข้อ จำแนกเป็นรายปัจจัย ดังนี้ 1) ปัจจัยด้านผู้เรียน จำนวน 5 ข้อ 2) ปัจจัยด้านเนื้อหาบทเรียน จำนวน 5 ข้อ 3) ปัจจัยด้านระบบเครือข่ายและเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 3 สมรรถนะหลัก 5 ด้าน สร้างขึ้นโดยประยุกต์ใช้แบบวัดของ กระทรวงศึกษาธิการ (2553) และแบบวัดของ เจตน์สุฤกษ์ สัจพันธ์ (2563) ประกอบด้วยคำถาม 25 ข้อ จำแนกเป็นรายปัจจัย ดังนี้ 1) การจัดการตนเอง จำนวน 5 ข้อ 2) การสื่อสาร จำนวน 5 ข้อ 3) การรวมพลังทำงานเป็นทีม จำนวน 5 ข้อ 4) การคิดขั้นสูง จำนวน 5 ข้อ 5) การเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง จำนวน 5 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามในตอนี้ 3 เป็นแบบสอบถามเชิงสำรวจแบบมาตราส่วนประมาณค่าที่มี 5 ระดับ (Rating Scale) มีเกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้

5	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นมากที่สุด
4	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นมาก
3	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นปานกลาง
2	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นน้อย
1	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

เมื่อผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามแล้วได้นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อหาค่าความตรงเชิงโครงสร้างและความตรงเชิงเนื้อหา โดยการหาค่า IOC ได้ค่า 0.67 ซึ่งถือว่าผ่านเกณฑ์ และนำไปให้นักเรียนที่เป็นประชากรแต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถาม จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่น 0.90 ซึ่งถือว่าผ่านเกณฑ์

3. การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับการความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเรียนการสอนกับสมรรถนะหลัก นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนปากพูน

2. ศึกษาแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย ในลักษณะงานวิจัยเชิงปริมาณที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3. นำข้อมูลจากการศึกษามาประมวลผล กำหนดเป็นโครงสร้างของแบบสอบถามให้ครอบคลุมเนื้อหาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเรียนการสอนกับสมรรถนะหลัก นักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนปากพูน และปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนในสถานการณ์ดังกล่าว ได้แก่ ปัจจัยด้านผู้เรียน สถานศึกษา และระบบเครือข่ายและเทคโนโลยีสารสนเทศ

4. ทำการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม ดังนี้

4.1 ความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ แล้วนำผลการตรวจสอบมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์หรือนิยาม (Item Objective Congruence Index: IOC) โดยค่าดัชนีความสอดคล้องต้องไม่ต่ำกว่า 0.67 จึงจะถือว่าข้อคำถามนั้นสามารถวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์ สำหรับเกณฑ์ที่ใช้ในการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของแบบสอบถามใช้เกณฑ์ ดังนี้ (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2560)

- คะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด
- คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด
- คะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด

ผลการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของแบบสอบถาม พบว่า ข้อคำถามในแต่ละข้อของแบบสอบถามมีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.67-1.00 แสดงว่าข้อคำถามนั้นมีความตรงตามเนื้อหา สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

4.2 ความเชื่อมั่น (Reliability) นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาแล้ว ไปทดลองใช้ (Try-out) โดยนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) กำหนดค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามต้องไม่ต่ำกว่า 0.70 จึงจะสามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2560) พบว่าแบบสอบถามนี้มีค่าความเชื่อมั่น 0.917 แสดงว่าสามารถนำไปใช้เก็บข้อมูลได้

5. นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองใช้ มาจัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูป ดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ปัจจัยข้อมูลทั่วไปของนักเรียน โดยหาค่าความถี่และร้อยละ

4.2 การวิเคราะห์ระดับสภาพจริงของความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเรียนการสอนกับสมรรถนะหลัก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนปากพูน และระดับประสิทธิผลการจัดการเรียนการสอนฯ โดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับการแปลผลค่าเฉลี่ยนั้นใช้การคำนวณหาความกว้างของอันตรภาคชั้น ดังนี้ (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2560)

ระดับคะแนน	สภาพจริงของปัจจัยการจัดการเรียนการสอน
4.21 - 5.00	มีความสัมพันธ์ในระดับสูงมากที่สุด
3.41 - 4.20	มีความสัมพันธ์ในระดับสูง
2.61 - 3.40	มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

1.81 - 2.60

มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ

1.00 - 1.80

มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำที่สุด

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน) (n=97)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	52	53.6
หญิง	45	46.4
ระดับชั้นปีการศึกษา		
มัธยมศึกษาปีที่ 1	32	33.0
มัธยมศึกษาปีที่ 2	32	33.0
มัธยมศึกษาปีที่ 3	33	34.0
เกรดเฉลี่ย		
ต่ำกว่า 2.00	0	0
2.01 - 2.50	9	9.3
2.51 - 3.00	20	20.6
3.01 - 3.50	30	30.9
3.51 ขึ้นไป	38	39.2
รวม	97	97

จากตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า เพศชาย ร้อยละ 53.6 และเป็นเพศหญิง ร้อยละ 46.4 เรียนอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 34.0 ส่วนนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 33.0 โดยเท่ากัน นักเรียนส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 39.2 รองลงมาได้แก่ เกรดเฉลี่ย 3.01 - 3.50 คิดเป็นร้อยละ 30.9 ส่วนใหญ่มีระดับเกรดเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป และรองลงมาคือระดับเกรดเฉลี่ย 3.01 - 3.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเรียนการสอนกับสมรรถนะหลัก ด้านผู้เรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนปากพูน จังหวัดนครศรีธรรมราช

		สมรรถนะหลัก (Y)				
		Y1	Y2	Y3	Y4	Y5
ปัจจัยด้านผู้เรียน (X1)	r	0.109	-0.208	0.195	-0.413	-0.462
	Sig	0.502	0.092	0.021	0.359	0.198
ทิศทางการสัมพันธ์		ทางบวก	ทางลบ	ทางบวก	ทางลบ	ทางลบ
ระดับความสัมพันธ์		ต่ำมาก	ไม่สัมพันธ์	ต่ำมาก	ไม่สัมพันธ์	ไม่สัมพันธ์

*มีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเรียนการสอนปัจจัยด้านผู้เรียนกับก่อนสมรรถนะหลัก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนปากพูน จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการจัดการตนเอง (Y₁) ด้านการรวมพลังทำงานเป็นทีม (Y₃) มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก ในส่วนด้านการสื่อสาร (Y₂) ด้านการคิดขั้นสูง (Y₄) และด้านการเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง (Y₅) มีความสัมพันธ์กันในเชิงลบ ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเรียนการสอนกับสมรรถนะหลัก ด้านสถานที่ศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนปากพูน จังหวัดนครศรีธรรมราช

		สมรรถนะหลัก (Y)				
		Y1	Y2	Y3	Y4	Y5
ปัจจัยด้าน สถานที่ศึกษา (X2)	r	0.608	0.380	0.675	0.848	0.579
	Sig	0.619	0.242	0.212	0.919	0.717
ทิศทางการสัมพันธ์		ทางบวก	ทางบวก	ทางบวก	ทางบวก	ทางบวก
ระดับความสัมพันธ์		ปานกลาง	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	ปานกลาง

*มีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่า พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเรียนการสอนปัจจัยด้านสถานที่ศึกษากับสมรรถนะหลัก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนปากพูน จังหวัดนครศรีธรรมราช มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านการคิดขั้นสูง (Y₄) โดยมีค่าความสัมพันธ์ในระดับสูง ส่วนด้านการจัดการตนเอง (Y₁) ด้านการรวมพลังทำงานเป็นทีม (Y₃) และด้านการเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง (Y₅) โดยมีค่าความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง และด้านการสื่อสาร (Y₂) โดยมีค่าความสัมพันธ์ในระดับต่ำ

ตารางที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเรียนการสอนด้านระบบเครือข่ายและเทคโนโลยีสารสนเทศกับสมรรถนะหลักของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนปากพูน จังหวัดนครศรีธรรมราช

		สมรรถนะหลัก (Y)				
		Y1	Y2	Y3	Y4	Y5
ปัจจัยด้าน	r	-0.727	-0.032	0.351	0.519	0.358
ระบบเครือข่ายและ	Sig	0.818	0.285	0.053	0.783	0.483
เทคโนโลยี	ทิศทางความสัมพันธ์	ทางลบ	ทางลบ	ทางบวก	ทางบวก	ทางบวก
สารสนเทศ	ระดับความสัมพันธ์	ไม่สัมพันธ์	ไม่สัมพันธ์	ต่ำ	ปานกลาง	ต่ำ
(X3)						

*มีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ .05

จากตารางที่ 4 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเรียนการสอนปัจจัยด้านระบบเครือข่ายและเทคโนโลยีสารสนเทศกับสมรรถนะหลัก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนปากพูน จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการจัดการตนเอง (Y₁) ด้านการสื่อสาร(Y₂) มีความสัมพันธ์กันในเชิงลบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่มีค่าความสัมพันธ์ ในส่วนด้านการรวมพลังทำงานเป็นทีม (Y₃) ด้านการเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง (Y₅) มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำและด้านการคิดขั้นสูง (Y₄) ความสัมพันธ์กันในเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเรียนการสอนกับสมรรถนะหลักของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนปากพูน จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยภาพรวม

		สมรรถนะหลัก (Y)
		Y
ปัจจัยด้าน	r	0.140
การจัดการเรียนการสอน	Sig	0.233
(X)	ทิศทางความสัมพันธ์	ทางบวก
	ระดับความสัมพันธ์	ต่ำ

*มีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ .05

จากตารางที่ 5 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเรียนการสอนกับสมรรถนะหลักของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนปากพูน จังหวัดนครศรีธรรมราช มีความสัมพันธ์กันในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าระดับความสัมพันธ์ในระดับต่ำ

สรุปและอภิปรายผล

1. ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเรียนการสอนปัจจัยด้านผู้เรียนกับก่อนสมรรถนะหลัก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนปากพูน จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการจัดการตนเอง (Y₁) ด้านการ

รวมพลังทำงานเป็นทีม (Y₃) มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก ในส่วนด้านการสื่อสาร (Y₂) ด้านการคิดขั้นสูง (Y₄) และด้านการเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง (Y₅) มีความสัมพันธ์กันในเชิงลบ ไม่มีความสัมพันธ์กัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษามีความสุขในวิชาที่ได้เรียนและคิดว่าสิ่งที่เรียนนั้นมีประโยชน์ต่อตนเอง ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของอรพิน ศิริสัมพันธ์ (2550) พบว่า พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา ด้านทัศนคติ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของทัศนาวลัย ตันติเอกรัตน์ (2559) พบว่า พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทัศนคติอยู่ในมาก นักศึกษาตั้งเป้าหมายในการเรียนไว้อย่างชัดเจนและมีความพยายามในการค้นคว้า ข้อมูลในการเรียนอยู่เสมอ

2. ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเรียนการสอนปัจจัยด้านสถานที่ศึกษากับสมรรถนะหลัก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนปากพูน จังหวัดนครศรีธรรมราช มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านการคิดขั้นสูง (Y₄) โดยมีความสัมพันธ์ในระดับสูง ส่วนด้านการจัดการตนเอง (Y₁) ด้านการรวมพลังทำงานเป็นทีม (Y₃) และด้านการเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง (Y₅) โดยมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง และด้านการสื่อสาร (Y₂) โดยมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ รุ่งอรุณ กระแสสินธุ์และคณะ (2564) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดการ เรียนการสอนแบบออนไลน์ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น พบว่า ระดับความพึงพอใจ ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ทุกปัจจัยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยปัจจัยที่มีความพึงพอใจสูงสุด คือ ปัจจัยด้านสถานที่ศึกษา รองลงมา คือ ปัจจัยด้านผู้สอน ตามลำดับผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านผลการเรียนที่แตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจปัจจัยที่มีผลกระทบต่อจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ในปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านสถานที่ศึกษา และปัจจัยด้านเทคโนโลยีแตกต่างกัน ปัจจัยส่วนบุคคลด้านชั้นปีที่ศึกษาที่แตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจปัจจัยที่มีผลกระทบต่อจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ในปัจจัยด้านผู้เรียน และปัจจัยด้านผู้สอน แตกต่างกัน

3. ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเรียนการสอนปัจจัยด้านระบบเครือข่ายและเทคโนโลยีสารสนเทศกับสมรรถนะหลัก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนปากพูน จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการจัดการตนเอง (Y₁) ด้านการสื่อสาร(Y₂) มีความสัมพันธ์กันในเชิงลบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่มีความสัมพันธ์ในส่วนด้านการรวมพลังทำงานเป็นทีม (Y₃) ด้านการเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง (Y₅) มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ และด้านการคิดขั้นสูง (Y₄) ความสัมพันธ์กันในเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ปิยะวรรณ ปานโต (2563) การจัดการเรียนการสอนเป็นกระบวนการสำคัญในการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีคุณสมบัติตามเป้าหมายหลักสูตร รวมทั้งปลูกฝังเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ พัฒนาทักษะต่าง ๆ อันเป็นสมรรถนะสำคัญให้ผู้เรียนบรรลุตามเป้าหมาย

4. ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเรียนการสอนกับสมรรถนะหลักของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนปากพูน จังหวัดนครศรีธรรมราช มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ สอดคล้องกับทฤษฎีเรื่องการปรับตัวของ Roy & Andrews,

(1999 อ้างถึงใน เก็จกนก เอื้อวงศ์และคณะ, 2564) กล่าวว่า เมื่อเกิดสิ่งเร้าก็จะเกิดขบวนการเผชิญปัญหา และนำมาซึ่งการปรับตัว ซึ่งการปรับตัวมีทั้งสิ่งที่ปรับตัวได้และสิ่งที่ปรับตัวไม่มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ขึ้นกับความรุนแรงของสิ่งเร้าและความสามารถในการปรับตัวของแต่ละบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับรายงานของ Joint Research Center Report (Di Pietro & Others, 2020 อ้างถึงใน เก็จกนก เอื้อวงศ์และคณะ, 2564) ได้ศึกษาถึงผลกระทบของสถานการณ์การแพร่ระบาดของ โควิดติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ต่อการศึกษาของประเทศในยุโรป ได้ข้อสรุปว่า สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ส่งผลกระทบต่อสำคัญ 2 ประการ คือ 1) ทำให้การเรียนรู้เกิดความสูญเสีย (Learning Loss) ซึ่งมีเหตุปัจจัยมาจากการมีเวลาในการเรียนรู้ไม่เพียงพอ ความเครียดในการเรียนรู้ วิธีของปฏิสัมพันธ์ในการเรียนที่เปลี่ยนไป และการขาดแรงจูงใจในการเรียน และ 2) สภาวะทางเศรษฐกิจและสังคมที่ทำให้เกิดความไม่เท่าเทียมกันในการเรียนรู้ ซึ่งมีสาเหตุมาจากการความไม่พร้อมของผู้ปกครองซึ่งได้แก่ ทักษะการเรียนรู้ของผู้ปกครอง การไม่มีเวลา และบ้านขาดแคลนอุปกรณ์ดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ผลการวิจัยความสัมพันธ์การจัดการเรียนการสอนกับสมรรถนะหลัก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนปากพูน จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน ควรเพิ่มการจัดกิจกรรมการศึกษาจากแหล่งเรียนรู้ภายนอก
2. ควรมีการศึกษารูปแบบการใช้เทคโนโลยีการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาศักยภาพของครูและนักเรียนในอนาคต
3. ออกแบบการเรียนการให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน รวมทั้งวางแผนการรับมือกับสภาวะหยุดชะงักทางการศึกษา
4. เพิ่มเติมประสบการณ์ต่างๆ ให้แก่ผู้เรียนโดยมีการเปิดโอกาสให้นักเรียนลองผิดลองถูก รวมทั้งพยายามสร้างแรงจูงใจ และการปลูกฝังนิสัยให้แก่เด็กเรียนต้องมันศึกษา คำค้นว่า
5. หาสิ่งแปลกใหม่ในโลกวิชาการให้ทัน หมั่นฝึกฝน ปรับปรุงตนเอง เพื่อจะทำให้มีสมรรถนะหลักทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ การจัดการตนเอง การสื่อสาร การรวมพลังทำงานเป็นทีม การคิดขั้นสูง และการเป็นผู้เมืองที่เข้มแข็งนั้นเพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอในการทำวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน เช่น บริบททางสังคม วัฒนธรรม ทักษะคน การเปิดรับข่าวสาร เป็นต้น
2. ควรศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในลักษณะการเก็บข้อมูลเชิงลึก โดยการสัมภาษณ์ผู้บริหาร นักเรียน ผู้ปกครอง เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กรนันท์ เอี่ยมภูเขียว. (2563). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 ในจังหวัดสุโขทัย (การค้นคว้าอิสระครุศาสตรมหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). แนวทางการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กฤตย์พัช สารนอก, ศศิธร อิมวุฒิ, กัญญารัตน์ คำวิชัย และกนกรัตน์ จิรส์จจานุกุล. (2564). การจัดการนวัตกรรมการเรียนรู้บนโลกออนไลน์ในยุคฐานวิถีชีวิตใหม่ สำหรับผู้เรียนระดับอุดมศึกษา. ใน การประชุมวิชาการระดับชาติ เรื่อง คุณภาพของการบริหารจัดการและนวัตกรรม ครั้งที่ 7 (น. 1-13). อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2560). การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ สามลดา.
- เก็จกนก เอื้อวงศ์, ชูชาติ พ่วงสมจิตร, นงเยาว์ อุทุมพร, กุลชลี และฐิติกรณ์ ยาวิไชย จานักศิลป์. (2564) รูปแบบการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์โควิด-19. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- จุฑารัตน์ ศชรรัตน์, เก็ดถวา บุญปรากฏ, เจตน์สฤกษ์ สังกพันธ์, สายสุดา สุขแสง, กฤษฎา มงคลศรี, ปิยดา จิงวังสะ และ รัชณี ทองเงิน. (2563). โครงการกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบสมรรถนะเป็นฐาน: กรณีศึกษาสถานศึกษาในพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา สงขลา: คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- เจตน์สฤกษ์ สังกพันธ์. (2563). การพัฒนารูปแบบการสร้างชุมชนเข้มแข็งในอำเภอสทิงพระ จังหวัดสงขลา. (วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, สงขลา.
- ทัศนาวลัย ตันติเอกรัตน์. (2559). พฤติกรรมการเข้าเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการคิดและการตัดสินใจของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์ตรัง. ใน รายงานการประชุมมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 7. (น. 1038). สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- นพวรรณ ศรีวงศ์พานิช, และ อิศราภา ชื่นสุวรรณ. (2564). การเรียนออนไลน์กับเด็ก. ค้นเมื่อ 25 พฤศจิกายน 2564, จาก www.princsuvarnabhumi.com/online-learning-with-children/
- ปิยะวรรณ ปานโต. (2563). การจัดการเรียนการสอนของไทยภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19). กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- เพชร ลิ้มรัตนมงคล. (2555). ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการเรียนออนไลน์ของผู้เรียนโครงการมหาวิทยาลัยไซเบอร์ไทย. มหาวิทยาลัยรังสิต.
- รุ่งอรุณ กระแสร์สินธุ์, อาจารย์รี่ ประจวบเหมาะ, ไกล่รุ่ง กระแสร์สินธุ์, วทีญญ รัศมิทัต และ สุรสิทธิ์ อุดมธนาวงศ์. (2564). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ของ คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น. วารสารการบริหารนิเทศบุคคลและนวัตกรรมท้องถิ่น, 7(8), 237-252.

มหาวิทยาลัยหาดใหญ่
HATYAI UNIVERSITY

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1. (2564). ข้อมูลเกี่ยวกับสำนักงาน สพม.นครศรีฯ เขต 1. ค้นเมื่อ 25 พฤศจิกายน 2565, จาก <http://www.sea12.go.th>

อรพิน ศิริสัมพันธ์ (2550). การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. (รายงานการวิจัย). คณะศึกษาศาสตร์: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

Krejic & Morgan, 1970, p. 608 “Determining Sample Size for Research Activities”. Educational and Psychological Measurement. 30(3), 607 – 610.